

MÁME RÁDI ZVÍŘATA

Vytvořili žáci třídy II.A

KRISTÍNA KRATOCHVÍLOVÁ

NELLA OLAHOVÁ

NADJA ŘÍHOVÁ

ANTONÍN TUREK

BÁRA ZAJÍCOVÁ

Vydala Škola Jaroslava Ježka v Praze 2020

MORČE

Nadja Říhová s maminkou

Mám doma dvě morčátka, která se jmenují Eliška a Anežka. Ráda si s nimi hraji a hladím je. Eliška mi občas uteče a pak ji musíme honit. Je to zábava. A co víme o morčatech?

Morče je hlodavec. Bylo přivezeno do Evropy kolem 16. století, když Španělé dobili Jižní Ameriku. Hned se stalo populární jako domácí mazlíček. Měla ho i královna Alžběta I.

Morčata váží kolem jednoho kilogramu. Mají krátké končetiny - přední se čtyřmi prsty, zadní se třemi. Morčata jsou zvířata společenská, zvláště samice, a proto je lze chovat ve skupině. Chovat dva a více samečků se však nedoporučuje, protože se často kolem půl roku věku začínají prát.

Morče žere hlavně seno. Je to hlavní zdroj vlákniny, zároveň si morčata přežvykováním sena obrušují stoličky,

které mu neustále dorůstají. Další složkou potravy je zelenina např. okurka, salát, mrkev, kukuřice a také čerstvá tráva. Ovoce jen občas v malém množství.

Morčata vydávají různé zvuky, kterými vyjadřují své pocity. Morče kvíká, když vyžaduje pozornost nebo má na něco chuť. Kvíkají také mláďata, když chtějí maminku.

Musíme se o ně starat každý den – čistit jim klec, dávat vodu, žrádlo. Je to starost, ale stojí to za to. Máme je rádi.

Básnička o morčátku

Karolína Kohoutová

Morče, morče, morčátko,
Je malé jak koťátko.

Hnědé, bílé, černé,
to je moje morče hodné.

Mlsá rádo ředkvičku,
okurku i mrkvičku,
když pytlíček zašustí,
morčátko hned zapiští.

Sotva očka rozlepí,
rozhlíží se, co kde sní,
pořád něco chroupá,
a zvědavě kouká.

Ráno večer rozcvička,
běhá jako jednička,
první patro, druhé, třetí
a hned dolů zase letí.

Je to velký sportovec,
nestačí mu jedna klec.

Pohádka o morčátku

Nadja Říhová s maminkou

Byla jednou jedna morčecí maminka a měla pět malých morčátek. Všechna byla rezavá, jen jedno bylo černé. Ostatní se mu smála a morčátko bylo smutné. Jednou v noci přišla liška. Všechny rezavá morčátka i s maminkou pochytala, odnesla do svého doupěte a uvěznila je tam. Jenom černé nevzala, protože nebylo vůbec ve tmě vidět. Černé morčátko si počkalo, až liška odejde ze svého domečku a své bratry i maminku vysvobodilo. Potom už se nikdy rezavá morčátka černému nesmála. Naopak chtěla být také černá.

RYBA - KAPR OBECNÝ

Kristína Kratochvílová

Kapr žije ve sladké vodě v rybnících. Kapr se chová. Rybáři je loví, protože kapr je chutná ryba. Kapr má šupiny. Živý se menšími vodními živočichy.

Kapr je Štědrovečerní večeře. Jí se s bramborovým salátem.

Kapra jsem si vybrala, protože o něm vím nejvíce informací.

Báseň u rybníka

Od neznámého autora

Viděli jsme úhoře,
nebylo to u moře,
ale u nás u rybníka,
kde byla i pěkná štika.

Také kapři v kádích byli,
rybáři je vylovili,
až my rybník vyčistíme,
ryby zpátky vypustíme.

Pohádka o kaprovi

Kristína Kratochvílová

Byl jeden kapr a ten měl jedno přání. Chtěl být člověkem. Jak si tak plul v rybníku, potkal jednu podivnou rybu a té o svém přání vyprávěl. Ryba mu na to řekla, že to není žádný problém. Foukla mu mezi oči a byl z něho člověk. Jak tak chodil po světě, potkal jednu starou babičku, která ho žádala o pomoc. Kapr byl ale namyšlený a babičce nepomohl. Babička řekla, že ho potrestá. Foukla na něj a byl z něho zase kapr. Ale nakonec byl rád.

PES DOMÁCÍ

Bára Zajícová

Pes je savec. Má čtyři nohy, ocas, uši, oči, čenich a srst. Pes má rád maso. Žije v boudě na zahradě. Hlídá dům.

Mám pejska ráda, protože je roztomilý a je to můj kamarád.

Pejsek v dešti

Od neznámého autora

Prší, prší velké kapky,
pejsek už má mokré tlapky.

Kam se půjde usušit

V boudě má svůj malý byt.

Má tam sucho teplíčko,

stočí se tam v klubíčko.

Kapky na strop bubnují,

za chvíli už pejsek spí.

Zdá se mu sen o kosti,
ze snu štěká radostí.
Když se potom probudí,
žádnou kost už nevidí.

Pohádka o pejskovi

Bára Zajícová

Byl jeden pejsek a ten dostal kostičku. Běžel si ji zahrabat a jak tak hrabal, vyhrabal další kostičku. Tak si chtěl zahrabat ty dvě kostičky a jak tak zahrabával ty dvě kostičky, vyhrabal třetí kostičku. Chtěl zahrabat tři kostičky a jak tak hrabal, našel další kostičku. Nakonec pejsek měl hromadu vyhrabaných kostiček. Říkal si, co udělá a napadlo ho, že pozve všechny pejsky z okolí a udělají si hostinu. A tak to také dopadlo a všichni byli moc spokojení.

MOTÝL

Nella Olahová

Jako zvířátko, které vám popíšu, jsem si vybrala motýla. Motýlci se líhnou z vajíček jako housenky. Když je motýl housenkou, tak se hlavně živí zelenými výhonky. Pak se housenka zakuklí a nějakou dobu spí. Po vykuklení je z housenky motýl. Motýl má dlouhé, úzké tělíčko, rozdělené na hlavu, hrud' a zadeček. Na hlavičce má tykadla, složené oči a dlouhý tenký sosák. Na hrudi má dva páry křídel, která jsou citlivá a křehká. Jsou síťované a vyplněné práškem, kterému se říká pel. Bez něj by motýl nemohl létat. Motýl má šest nohou. Motýl se živí šťávou z květin. Vysává ji dlouhým sosákem z květů. Šťáva jim dává energii a vyživuje je.

Básnička o motýlovi

Od neznámého autora

Létá motýl za motýlem,

od pondělí do pátku,

létá motýl za motýlem,

každý v jiném kabátku.

Jeden v modrém, druhý v bílém

ze sluníčka do chládku,

létá motýl za motýlem,

přes dědovu zahrádku.

Pohádka o motýlovi

Nella Olahová

Byl jednou jeden motýl, ale nebyl to obyčejný motýl. Byl to ten nejlepší kamarád té nejroztomilejší víly. Jednoho dne byla víla s motýlem na louce. Hráli si spolu a bylo jim veselo. Najednou se tam

objevil veliký, zlý pavouk. Víla s motýlem se polekali. Pavouk se škodolibě zasmál a chytil vílu do lepkavé pavučiny. Zmizel s ní v lese. Motýl použil svoji moc a svolal všechny víly a motýly a vydali se vílu zachránit. Pavouk zatím stačil vílu napíchnout svým jedovatým klepetem. Naštěstí ji její kamarád motýl našel včas a svou mocí ji vyléčil.

Pavouk byl za své skutky potrestán a víla s motýlem zůstali nejlepší přátelé na věky.

KOČKA

Antonín Turek

Kočku jsem si vybral, protože má nejhezčí ocas. Živí se masíčkem a granulemi. Také chytá myši. Kočka ráda leží a odpočívá.

Hádanka

Má to dráčky jako kočka.

Má to ocas jako kočka.

Mňouká to jako kočka.

Ale kočka to není. Co to je?

(kocour)

Povídka o kočce

Antonín Turek

Náš kocour se jmenuje Bertík. Je celý černý. Chytil myšku a přinesl jí k nám do obývacího pokoje. Maminka se moc lekla, vyskočila na křeslo a roztrhla látku.

Křeslo se povalilo, převrhlo květináč. Ten se rozbil a hlína se vysypala na koberec. Kocour se vyděsil a chtěl vyskočit oknem, které bylo zavřené. Sklo v okně prasklo. Naštěstí náš Bertík se nepořezal a tak jsme se všichni radovali, že všechno dopadlo dobře.